

prima instanță: Gh. Balan
instanța de apel: L. Bulgac, M. Guzun, N. Craiu

dosarul nr: 2r-617/14

DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Vladimir Stolearic
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Farveg Trans” împotriva lui Vladimir Stolearic cu privire la repararea prejudiciului material
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014 prin care a fost restituit apelantului Vladimir Stolearic cererea de apel ca fiind depusă tardiv

constată:

La 09 august 2013 SRL „Farveg Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Stolearic cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că Vladimir Stolearic a fost angajat la SRL „Farveg Trans” în funcția de șofer pe rute internaționale din data de 01 aprilie 2013 în baza ordinului nr. 3p, CIM nr. 01/13 din 01 aprilie 2013.

În conformitate cu prevederile CIM, obligațiile de serviciu ale lui Vladimir Stolearic constau din deplasarea ultimului pe ruta Moldova – Georgia – Moldova, pentru transportarea mărfii cu autovehicul cu n/î CJL – 828/CAR – 010. De asemenea indică că a fost încheiat și contractul privind răspunderea materială deplină nr. 01/13/MO din 01 aprilie 2013.

Explică că la 09 aprilie 2013 Vladimir Stolearic a ajuns în Ținandali, Georgia, la uzina „Corporation Georgian Wines” Ltd, iar la 02 mai 2013, administrația SRL „Farveg Trans” a aflat că Vladimir Stolearic a părăsit locul său de muncă în Georgia, lăsând fără supraveghere autovehiculul menționat mai sus cu toate actele.

Astfel, în perioada de la 03 mai 2013 și până la 14 mai 2013 a fost desfășurată ancheta de serviciu privind faptul pricinuirii prejudiciului material întreprinderii și ca urmare Vladimir Stolearic a fost recunoscut vinovat în pricinuirea prejudiciului material a SRL „Farveg Trans”.

Indică că suma prejudiciului este cu mult mai mare, decât salariul lunar al salariatului, fapt care a determinat SRL „Farveg Trans” să se adreseze în instanța de judecată cu acțiunea în cauză.

Susține că elementele prevăzute în p. 14 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 11 din 03 octombrie 2005 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de

muncă de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părți”, sunt prezente și în speța dată, deoarece Vladimir Stolearic, fiind salariatul SRL „Farveg Trans” și aflându-se în serviciu a săvârșit o faptă ilicită, lăsând fără supraveghere autovehiculul, pricinuind în acest sens un prejudiciu material reclamantului, iar vinovăția acestuia a fost stabilită și recunoscută în explicația scrisă.

Solicită încasarea din contul lui Vladimir Stolearic în beneficiul SRL „Farveg Trans” prejudiciu în mărime de 13201,90 lei și restituirea taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 decembrie 2013 a fost admisă integral acțiunea, cu încasarea de la Vladimir Stolearic în beneficiul SRL „Farveg Trans” prejudiciul material cauzat în mărime de 13201,90 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 397 lei, iar în total 13598,9 lei.

La 06 februarie 2014 Vladimir Stolearic a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06 februarie 2014, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014 a fost restituit apelul declarat de Vladimir Stolearic, ca fiind depus tardiv.

La 07 aprilie 2014 Vladimir Stolearic a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii recurate și restituirea pricinii civile în primă instanță, spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece a fost adoptată contrar prevederilor legale, fără a se intra în esența circumstanțelor invocate.

Susține că dânsul nu a fost înștiințat despre data ședinței de judecată din 18 decembrie 2013. Totodată afirmă că la materialele cauzei civile nu există nicio dovadă de primire a citației sau a altui document procesual, semnată de către dânsul.

Explică că despre existența cauzei civile înaintate de SRL „Farveg Trans” împotriva sa, a aflat abia la 16 ianuarie 2014, când a primit scrisoarea cu dispozitivul hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 decembrie 2013.

Consideră că concluzia instanței de apel precum că Vladimir Stolearic a fost legal citat pentru ședință din 18 decembrie 2013, nu este confirmată prin probele din dosar și nu corespunde realității.

Făcând referire la prevederile art. 362 CPC, recurentul menționează că procesul civil în instanța în fond a fost petrecut unilateral, iar dânsul în calitate de pârât a fost lipsit de posibilitatea de a se expune asupra pretențiilor înaintate față de dânsul de către SRL „Farveg Trans”. Afirmă că faptul dat a fost invocat și în temeiurile cererii de apel, solicitând trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Este de opinie că pentru partea în procesul civil, care deloc nu a fost legal citat și nu cunoaște despre existența unui proces civil cu participarea sa, termenul de depunere a apelului nu poate să curgă înainte de momentul când partea a cunoscut despre existența procesului dat.

Astfel, susține că în cazul de față, termenul de depunere a apelului a început să curgă de la data de 16 ianuarie 2014, când a primit copia dispozitivului hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 decembrie 2013.

În conformitate cu art. 425 al CPC RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului, reiese că copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014 a fost expediată în adresa recurentului la 12 martie 2014 fapt confirmat

prin scrisoarea de însoțire (f. d. 68), iar ultimul insistă că aceasta i-a fost adusă la cunoștință doar la 20 martie 2014.

Alte date care ar atesta contrariul la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 aprilie 2014 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La caz, se constată că prin încheierea din 11 martie 2014, Curtea de Apel Chișinău a dispus restituirea apelantului Vladimir Stolearic a cererii de apel cu toate documentele anexate, întemeindu-și concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC.

La adoptarea soluției menționate, instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Instanța de recurs reține că concluzia instanței de apel cu privire la depunerea apelului, de către Vladimir Stolearic, în afara termenului legal este justificată.

În susținerea opiniei enunțate se vor reține prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care direct indică că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Este incontestabil că, deși hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău a fost pronunțată la data de 18 decembrie 2013, apelul împotriva acestei hotărâri a fost depus de către Vladimir Stolearic numai la 06 februarie 2014, prin urmare cu încălcarea prevederilor normei suscitată.

Argumentul recurentului precum că dânsul nu a avut la cunoștință despre participarea sa în calitate de pârât în cauza dată nu poate fi reținut de către instanța de recurs, or la materialele dosarului este anexat avizul de recepție din care rezultă că înștiințarea cu privire la examinarea prezentei cauze pentru data de 18 decembrie 2013, împreună cu copia acțiunii, expediată în adresa sa, a fost recepționată la 16 august 2013 (f. d. 46-47).

De altfel, nici argumentul recurentului Vladimir Stolearic precum că semnătura de pe avizul de recepție nu-i aparține nu poate constitui temei de admitere a recursului.

Or, prevederile art. 105 alin. (6) CPC direct indică că citare legală se consideră și înmânarea citației sau înștiințării unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească în cazul dacă destinatarul nu se află la domiciliu.

Astfel, prin prisma normei citate, la caz se constată că citația pe numele lui Vladimir Stolearic pentru ședința de judecată din 18 decembrie 2013 a fost expediată

pe str. Doina, 11/1 ap. 104 mun. Chișinău, adresă menționată și de către Valeriu Stolearic atât în cererea de apel, cât și cea de recurs.

Deși, recurentul indică că semnătura de pe avizul de recepție nu-i aparține, acesta nu a demonstrat prin probe veridice că semnătura dată nu aparține nici altor membri adulți ai familiei care locuiesc împreună cu el, fapt ce ar contraveni prevederilor art. 105 alin. (6) CPC, astfel susținerea dată fiind una declarativă.

Prin urmare, în această ordine de idei, având în susținere prevederile art. 105 alin. (6) CPC, instanța de recurs consideră că în speță citarea legală de către prima instanță a avut loc în conformitate cu prevederile legale.

Pe cale de consecință se va remarca jurisprudența constantă a Curții Europene, care a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare cu privire la protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Prin urmare, Vladimir Stolearic care este cel interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, nu a întreprins măsurile necesare cu privire la protejarea drepturilor sale de acces la justiție, fapt ce a dus la depunerea cererii de apel cu omiterea termenului prevăzut de legislația în vigoare.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs consideră oportun de a reitera și prevederile art. 116 alin. (1, 3) CPC RM, care statuează că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

La caz, însă, după cum a reținut și instanța de apel, apelantul Vladimir Stolearic nu a prezentat probe concludente care ar justifica omiterea termenului de declarare a apelului și nici nu a solicitat repunerea acestuia în termen.

Pentru aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Vladimir Stolearic.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Farveg Trans” împotriva lui Vladimir Stolearic cu privire la recuperarea prejudiciului.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari